

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХОДОЗНАВСТВА
Кафедра китайської філології

Курсова робота
з китайської філології:

**Лексика суспільно-політичної тематики в текстах промов китайських
державних діячів**

Студентки IV курсу, групи Пкит 05-19
спеціальності 035.065 Східні мови та літератури
(переклад включно), перша – китайська

Поджарої Анастасії Леонідівни

Науковий керівник: доц. Костанда І.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____ Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

Київ – 2023 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ФУНКЦІЇ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ	6
1.1 Типи сучасного публічного мовлення: політичний дискурс та його функції	6
1.2 Методологія аналізу вживання суспільно-політичної лексики в текстах промов.....	12
Висновки до розділу 1	16
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ МОВНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОМОВ КИТАЙСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ ДІЯЧІВ	17
2.1 Лексико-стилістичний аналіз текстів промов голови КНР Сі Цзіньпіна	17
2.2 Лексичне наповнення текстів промов міністра закордонних справ Ван Ї	22
2.3 Порівняльний аналіз новорічних промов Сі Цзіньпіна та Ван Ї	25
Висновки до розділу 2	27
ВИСНОВКИ	29
摘要	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	33

ВСТУП

Мова є невід'ємною частиною існування людства. Публічне мовлення – це процес, який допомагає людям вести комунікацію між собою та передавати інформацію аудиторії в певній формі, зрозумілій реципієнту. Це те, що використовується на щоденній основі та зосереджується в будь-якій сфері життя.

Політичні промови є важливим інструментом в суспільно-політичному житті. Вони дозволяють політикам спілкуватися з виборцями та іншими громадянами, донести свої ідеї та погляди з приводу важливих питань, а також привернути увагу до ряду проблем чи для стимуляції дій народу. Над політичними промовами конкретних політичних діячів, а особливо представників країн на міжнародній арені працюють команди фахівців і дуже важливо правильно передати інформацію та думки крізь слова. Саме тому важливо вміти аналізувати лексичне наповнення даних видів публічного мовлення, задля того, щоб не піддаватися маніпуляціям з боку політиків, розуміти особливості вживання лексики на політичну тематику та яким чином політики зберігають ілюзію близькості з суспільством лише за допомогою слів.

Актуальність роботи зумовлюється тим, що в процесі мовлення та передачі інформації виникає багато непорозумінь між мовцем та його цільовою аудиторією або перекладачами, які передають значення певного види публічного мовлення крізь іншу мову та культуру. Тематика дослідження є актуальною і сьогодні, адже без комунікації не відбувається жодна зустріч, домовленість, виступ та й загалом співпраця між людьми. Вивчати та аналізувати наповнення публічних текстів та промов є дуже важливою складовою покращення взаємодії між авторами цих текстів, перекладачами, власне мовцями та цільовою аудиторією. Проаналізувавши певну промову на наявність в ній суспільно-політичної лексики можна зробити висновки про доцільність її вживання, функції та чи приводить певний вид публічного мовлення до задуманого результату. Насамперед, це актуальне завдання для того, щоб виявити які

лексично-стилістичні прийоми використовують автори промов політичних діячів, а особливо якщо мова йде про китайську сторону та підлаштувати інші процеси співпраці між державними представниками та народом або ж покращити співпрацю та вплив на міжнародній арені на основі даного дослідження.

Метою роботи є дослідження суспільно-політичної лексики на основі текстів промов китайських народних діячів та зробити певні висновки про наповнення текстів даного виду публічного мовлення.

Досягнення мети передбачає розв'язання таких **завдань**:

- розкрити суть концепту “публічне мовлення” та визначити його класифікацію;
- розкрити суть терміну “політичний дискурс” та його функції
- схарактеризувати методологію аналізу лексичного наповнення та текстів промов загалом;
- виконати переклад текстів обраних промов китайських політичних діячів;
- на основі перекладів проаналізувати корпуси промов та зробити певні висновки.

Об'єктом дослідження є суспільно-політична лексика в промовах китайських політичних діячів.

Предметом дослідження є методи аналізу суспільно-політичної лексики в промовах.

Методи дослідження. Специфіка досліджуваного об'єкта зумовила використання таких лінгвістичних методів: загальнонауковий метод (аналіз теоретичного матеріалу на основі педагогічних, лінгвістичних, політичних джерел на ЗМІ), описовий метод, індукційний та дедукційний методи, щоб проаналізувати лексичне наповнення та описати закономірності вживання фактів та понять, корпусний аналіз для того, щоб підрахувати частоту вживання певних слів та визначити, які слова є найбільш характерними для конкретного діяча.

Практичне значення цього дослідження полягає в можливості використання його результатів для покращення роботи авторів промов та

доцільнішого перекладу виступів конкретного китайського політичного діяча, також для подальшого дослідження особливостей лексичного наповнення різних видів публічного мовлення та вивчення китайської мови та історично-культурного контексту загалом.

Матеріалом цього дослідження слугують безліч слів та словосполучень, відібраних з текстів чотирьох промов Сі Цзіньпіна та Ван Ї.

Структура. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до них, загального висновку, анотації та списку використаної літератури. Обсяг роботи становить 35 сторінок.

РОЗДІЛ 1. МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ФУНКЦІЇ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ

1.1 Типи сучасного публічного мовлення: політичний дискурс та його функції

Публічне мовлення - це вміння передати інформацію аудиторії з використанням мовних засобів та риторичних прийомів. Така навичка є дуже корисною в будь-якій сфері життя – для звичайної комунікації, отримання вченого ступеню, в розвитку бізнесу, на роботі, в політиці та в культурних питаннях. Вміння ефективно виступати перед групою людей може стати ключовим фактором успіху у досягненні своїх цілей.

У нашому сучасному світі публічне мовлення є важливою складовою успішної кар'єри та спілкування. Ті, хто володіють цією навичкою, здатні не тільки ефективно впливати на людей та передавати важливу інформацію, але й здатні стати лідерами у своїх сферах діяльності.

У Давній Греції було сформовано різноманіття типів публічного мовлення. Основоположником риторичної науки вважається Аристотель, який виділив три основні типи промов: судові, політичні та урочисті.

Найбільший поширення та суспільний вплив як і в давні часи, так і зараз мали політичне та судове публічне мовлення.

Українська історія красномовства пов'язана з іменами таких видатних вчених та ораторів, як Київські митрополит Іларіон, Петро Могила, К. Туровський, Ф. Прокопович та Г. Сковорода.

Сучасне публічне мовлення стає все різноманітнішим і включає в себе теми, які стосуються політики, побуту, суспільних проблем, а також теми, що є предметом судового розгляду та інші.

Ситуація з розвитком публічного мовлення стає більш цікавою для дослідження, а також легкою для поділу на декілька конкретних типів, зокрема:

1) Ділове мовлення – це мовлення, яке використовується в бізнес-середовищі, наприклад, на засіданнях, презентаціях, конференціях, переговорах. Воно зазвичай спрямоване на досягнення певних цілей, таких як залучення інвестицій, продаж продукції чи послуг, встановлення партнерських відносин тощо. Такий вид мовлення допомагає людям розумітися один з одним та взаємодіяти між собою в різних робочих сферах.

2) Наукове мовлення – це мовлення, яке використовується на наукових конференціях, симпозіумах, семінарах та інших заходах, де обговорюються наукові дослідження і результати таких досліджень. Є доволі поширеним явищем під час навчання в університетах, зокрема під час захисту наукових робіт, перекладацьких зібраннях та конференціях.

3) Медійне мовлення – це мовлення, яке використовується в мас-медіа, такі як телебачення, радіо, та виданнях, зокрема в Інтернеті та журналістських студіях. Його мета полягає в тому, щоб передати інформацію широкій аудиторії та надати їй зрозумілу та цікаву форму. Медійне мовлення часто переплітається з політичною сферою, адже може містити тези пропаганди, агітації та нав'язування думки суспільству. Медіа-політичне мовлення – найчастіше використовується журналістами, редакторами та іншими представниками ЗМІ, для подачі новин, аналізу політичних подій та для проектування змін на міжнародній арені. У демократичних країнах цей вид мовлення застосовується для опозиційного руху, мітингів та формування нових політичних сил. Це може проявлятися в створенні рекламних кампаній чи активістському русі. Більше того, саме політичне мовлення в ЗМІ є найпоширенішим варіантом впливу на суспільство, адже середньостатистична людина точно почує інформацію по телевізору, прочитає в Інтернеті чи в газеті.

4) Політичне мовлення – це мовлення, яке використовується політиками, президентами та їх представниками з метою донести інформацію людям, переконати аудиторію в своїй правоті чи навпаки і здатності до

керівництва. Такий вид мовлення може бути поширений на партійних зібраннях, дебатах, інтерв'ю або під час виборчих кампаній.

Політичний вид мовлення – є одним із найвпливовіших методів функціонувати на рівні держави та мати вплив на всі її сфери, тому варто зупинитися саме на ньому та дослідити детальніше.

Одним із шляхів до досягнення та збереження влади – вміння висловлюватись. Дебати та дискусії можуть допомогти досягти влади, а виборча кампанія – це змагання ораторів. Політичні діячі – є ораторами, які захищають своє положення та власні позиції та думки за допомогою мовлення. Головною задачею для отримання визнання політиків в суспільстві є володіння високим рівнем культури політичного мовлення.

Існують окремі класифікації власне політичного мовлення, а зокрема:

1) Офіційне політичне мовлення – це мовлення, що створюється офіційними державними інституціями, такими як уряди, палати парламенту та різними видами державних органів. Більше того, характеризується цей тип формальною та офіційною мовою, використовується для повідомлень про дії державних органів та їх рішень. Маючи на меті забезпечити чітко та однозначне розуміння змісту повідомлення, використовується у сфері міжнародних відносин, а також у формуванні державності загалом.

2) Політична промова – це вид політичного мовлення, що використовується представниками влади для висловлювання власних поглядів та переконань щодо певних питань. Має за мету переконати аудиторію в правильності поглядів політика та підтримати його у відповідних діях. Політична промова може бути використана як для національної, так і для міжнародної аудиторії. Такий вид мовлення необхідний для реалізації представників держав, а саме президентів.

Промова є формою публічного виступу, яка використовується для коротких висловлювань на службових нарадах, дискусіях, урочистих заходах та презентаціях. Її головними характеристиками є емоційність, чіткість постановки

проблем, насиченість, конкретність та дієвість. Крім того, промова має обмежений час виступу.

Види промов можна класифікувати на наступні:

- Інформаційна промова, що може бути представлена під час наради чи засідання. Цей вид промови зазвичай містить актуальну інформацію, яка розкриває нові аспекти розглянутого питання, пропонує гіпотези розв'язання проблеми тощо.

- Привітальна промова може бути присвячена різним заходам, таким як зустріч делегації, вручення нагороди, конференція, пам'ятна дата тощо. Головною метою такої промови є створення ілюзії залученості політика до його аудиторії, а також певним видом маніпуляції та натхнення слухачів. Привітальна промова має бути емоційно насиченою, оратор повинен використовувати яскраві приклади, асоціації та інші засоби виразності. Таким чином, під час кожного національного свята чи важливого рішення партії Голова КНР Сі Цзіньпін виступає з промовою в якості звернення до всіх громадян країни.

3) Пропагандистське мовлення, яке може бути як позитивним, так і негативним фактором маніпуляції людьми. Часто його використовують для поширення власної, а часто недостовірної думки та нав'язування інформації людям для того, щоб приховати певний факт або посіяти ворожнечу. Пропагандистське мовлення може фальсифікувати факти або використовувати техніки переконання для створення сприятливої атмосфери. Такий підвид політичного мовлення поширений в сферах впливу на державному рівні, тобто в текстах промов, в офіційних зверненнях, в полеміці. Більше того, кожна людина щоденно стикається з пропагандою. Це можуть бути рекламні інтеграції, акції з агітаційним мотивом в магазинах та різні види інформації на сайтах в Інтернеті тощо.

Варто взяти до уваги ще інформацію щодо демагогічного мовлення, яке забезпечує популізм та підтримку з боку аудиторії, а не фактичну правдивість або логіку. Воно дещо відрізняється від пропаганди, адже хоч так само може використовувати яскравий, голосний емоційний тон, та все ж натякати на загрозу

або вже існуючу проблему без надання конкретних рішень. Такий вид публічного політичного мовлення застосовують для гучних рекламних заголовків з тригерними точками, щоб привернути увагу аудиторії і надалі викликати певну реакцію, наприклад щоб людина далі перейшла до полеміки чи елементарного пошуку інформації на певну тему.

Зміни суспільного ладу, перехід від одної до іншої форми влади тощо завжди створюють умови для розвитку політичного дискурсу. Політичний дискурс – це те, що відображає спосіб яким чином представники політичного життя висловлюють свої погляди та ведуть комунікацію як в внутрішньому житті країни, так і на міжнародній арені. Це те що поєднує в собі культурні елементи певної країни. Під час вивчення теми політичного дискурсу також аналізуються лінгвістичні закономірності функціонування мови. Аналіз політичного дискурсу дозволяє виділити актуальні стратегії комунікації на політичному рівні та узагальнити його стандарти чи особливості.

Представники філософських шкіл Кембриджу та Оксфорду в 50-ті роки ХХ століття розпочали аналіз лінгвістичного контексту громадської думки, що лягло в основу теорії політичного дискурсу. Серед класичних робіт з даної тематики можна виділити праці Т. ван Дейка, Ю. Габермаса, Р. Барта, Н. Ферклоу, П. Серіо тощо.

Походження цього терміну можна відслідкувати від латинського слова “discursus”, що буквально означає “блукання”. З часом це поняття набуло різних значень. Наприклад, у перекладі з англійської мови “discourse” означає “мова, бесіда, виступ”, а у французькій мові “discours” – “мовлення”. У словнику Якоба і Вільгельма Грімма дискурс описується як “діалог” або “бесіда”, а також як “мова” або “лекція”.

Поняття “дискурс” було введено З. Харрісом, який застосував дистрибутивний метод для розгляду дискурсу як висловлення. У науковій літературі 70-х років “дискурс” і “текст” часто використовувалися як синоніми. Це було пов'язано з відсутністю в деяких європейських мовах слова, аналогічного французькому або англійському “дискурс”, тому термін “текст”

використовувався для опису будь-якого знакового явища дійсності, що має певну структуру, наприклад, мітинги чи дебати, а не лише як певний вид мовної діяльності. У наступні роки після введення поняття “дискурс” воно стає широко використовуваним у сучасній лінгвістиці. У період з 1980 по 1990 рр. значна кількість лінгвістів проводить дослідження, одночасно розробляючи різні визначення та тлумачення цього терміну.

Тен ван Дейк вбачає “дискурс” як складову соціокультурної взаємодії, яка включає інтереси, цілі та стилі. З іншого боку, П. Серіо наводить вісім різних визначень терміну “дискурс”, включаючи еквівалент мовлення, одиницю більшу за фразу, вплив висловлювання на його отримувача в ситуації, бесіду, мовлення з позиції мовця, мовленнєву актуалізацію одиниць мови, соціально чи ідеологічно обмежений тип висловлювань тощо.

Досліджуючи дискурс, можна виділити різні його типи в залежності від контексту, в якому він використовується, наприклад, педагогічний, військовий, політичний, науковий, юридичний тощо. Кожен з цих дискурсів може бути виражений у формі тексту. При вивченні дискурсу важливо враховувати його параметри, що дозволяє досліджувати різні його аспекти.

Більше того, жоден політичний режим не може існувати без комунікації, домовленостей, а тому й політичного дискурсу. Тому часто поняття дискурсу та комунікації ототожнюються. Та для того, щоб чітко зрозуміти різницю, варто дати конкретне визначення.

Політичний дискурс - це комплексний термін, що відображає спосіб, яким політики та громадяни висловлюють свої погляди, переконання та ідеї щодо питань, що стосуються суспільства, держави, економіки та інших сфер життя. Це означає, що політичний дискурс складається з різноманітних елементів, які включають у себе слова, терміни, образи, символи, історії та інші форми висловлювань (Штерн І.Б., 1998).

Функції політичного дискурсу можуть бути різноманітними, але в основному він служить для досягнення різних цілей.

Політичний дискурс включає наступні функції:

1. Розповсюдження інформації – це важлива складова політичного дискурсу, оскільки вона відноситься до способів передачі інформації народу.
2. Визначення порядку денного – ця функція полягає у контролі за поширенням інформації, що визначає пріоритети і теми для обговорення.
3. Проекція в майбутнє та минуле – ця функція передбачає аналіз позитивного та негативного досвіду минулого, з метою прогнозування політики на майбутнє.

Політики використовують політичний дискурс для того, щоб впливати на громадян та збирати підтримку для своїх ідей та програм. Також політичний дискурс може використовуватись для того, щоб звернути увагу громадськості на певні питання та проблеми, які потребують розв'язання.

Ще одна функція політичного дискурсу полягає в тому, що він може використовуватись для формування громадської думки та впливу на рішення, які приймаються на рівні держави. Наприклад, за допомогою політичного дискурсу можна вплинути на рішення, що стосуються економіки, соціальної політики, зовнішньої політики та інших важливих сфер життя.

Політичний дискурс також може використовуватись для формування ідентичності нації або групи людей. Зокрема, це стосується використання специфічної лексики, образів та символів, які використовуються для опису певних груп населення. Такі елементи можуть допомогти змінити уявлення про національну та культурну ідентичність та залучити до цього процесу різні соціальні групи.

Отже, політичний дискурс має важливе значення для суспільства, оскільки він виконує різноманітні функції, які стосуються формування громадської думки, впливу на соціальні та політичні процеси та забезпечення демократичної взаємодії.

1.2 Методологія аналізу вживання суспільно-політичної лексики в текстах промов

Метод, що походить від грецького слова “methodos”, є системою правил та прийомів, яка використовується для вивчення явищ та закономірностей природи, суспільства та мислення. Це спосіб досягнення певних результатів у пізнанні та практичній діяльності, тобто організація теоретичного та практичного освоєння дійсності.

Мовознавство використовує лінгвістичні методи для вивчення мови, мовлення та мовленнєвої діяльності, які мають свою власну специфіку. Систематизація лінгвістичних методів відбувалася відповідно до різних напрямів мовознавства. Наприклад, одні мовознавці виділяють вісім загальних методів лінгвістичного дослідження, тоді як інші називають основними лише три методи. У сучасних працях методи поділяються залежно від напрямів і способів аналізу мовних явищ. У свою чергу, український мовознавець Ю. Карпенко розподіляє методи мовознавства за метою дослідження мови на описові та реконструктивні, а за способом дослідження - на синхронічні та діахронічні.

Як правило, використання різних методів залежить від конкретних завдань дослідження і обраного напрямку мовознавства. Наприклад, порівняльно-історичний метод широко використовується в дослідженнях етимології слів.

Такий метод аналізу мовних сімей, груп та окремих мов передбачає використання певної сукупності прийомів та процедур, які дозволяють встановити закономірності їх розвитку. Головним завданням цього методу є відтворення моделі прамови.

Шляхом порівняння мов можна виявити їх спорідненість, що свідчить про спільне походження від певної прамови. Мови об'єднуються в сім'ї, групи та підгрупи залежно від рівня їх спорідненості. Відмінності між спорідненими мовами можуть бути пояснені лише їх безперервним розвитком. Зміни звуків у споріднених мовах мають закономірний характер, завдяки чому корені та флексії можуть залишатись стійкими протягом багатьох століть, що дозволяє встановлювати архетипи.

Описовий метод дозволяє досліджувати мовні явища у їх сучасному стані, а структурний метод - вивчати мовну структуру. Більше того це дозволяє

пояснити особливості будови одиниць мови та функціонування на певному етапі розвитку. Такий аналіз проводиться в декілька етапів, а саме: виділення одиниць аналізу (фонем, морфем, лексем), членування виділених одиниць та їх класифікація.

Зіставний метод полягає у застосуванні сукупності прийомів для дослідження та опису мови, що базуються на її системному порівнянні з іншими мовами з метою виявлення її унікальних особливостей. Цей метод спрямований на дослідження структури мови та виявлення її подібності та відмінності порівняно з іншими мовами.

Також можна виділити такі методи, як корпусний аналіз, когнітивний аналіз, дискурсивний аналіз, соціолінгвістичний аналіз, функціонально-стилістичний аналіз та інші. Кожен з цих методів має свої особливості та дозволяє досліджувати мову з різних сторін.

Методологія аналізу вживання суспільно-політичної лексики в текстах промов є важливим інструментом для вивчення політичного дискурсу та оцінки його ефективності впливу на аудиторію. Аналіз власне промов є важливою складовою процесу їх створення та ефективного передачі інформації аудиторії.

Для дослідження використовується аналіз риторичних прийомів. Риторичні прийоми - це спеціальні засоби виразності, які використовуються для підвищення ефективності промови. Такі прийоми включають метафори, анафору, епіфору, антитезу, епітети та інші. Аналіз даного типу допомагає визначити, які засоби виразності були використані в промові та як вони допомогли досягти поставленої мети. Часто за їх допомогою оратор може маніпулювати своїми слухачами. Промови можуть бути використані ораторами як інструмент маніпулювання слухачами. Наприклад, використовуючи емоційну маніпуляцію, за допомогою наповнення риторичними прийомами. Це може допомогти оратору отримати певну реакцію від аудиторії, наприклад, збільшення підтримки або підвищення настрою.

Оратор може вдасться до використання стереотипних фраз та пропаганди, щоб надати певний контекст своїй промові та підкреслити певні ідеї. Більше того,

мовець може використовувати свій власний авторитет щоб переконати аудиторію у своїй правоті або нав'язати думку.

Також використати евфемізми, щоб зменшити вагу певних ідей або подій, тим самим відвертаючи увагу та реакцію аудиторії на них.

Ці прийоми маніпулювання можуть бути дуже ефективними та доволі прогресивними, адже зазвичай якщо промова якоїсь важливої політичної персони, то над неї працює величезна команда психологів, копірайтерів, лінгвістів, перекладачів тощо.

Для успішного та детального аналізу суспільно-політичної лексики в промовах державних діячів перш за все, необхідно зібрати великий обсяг текстових матеріалів, що містять промови політичних діячів, щоб дослідити їх вживання суспільно-політичної лексики.

Далі, необхідно скласти перелік ключових слів та фраз, які характеризують суспільно-політичний дискурс. До них можуть належати слова, що стосуються влади, права, свободи, національної безпеки, економічного розвитку та інших сфер, які відображають соціально-політичну реальність.

Наступним кроком є визначення частоти вживання кожного слова чи фрази в текстах промов.

Для отримання більш детальної інформації про вживання суспільно-політичної лексики, можна проаналізувати контекст вживання кожного слова чи фрази. Наприклад, з'ясувати, у якому контексті вживається певне слово.

Також можна дослідити емоційне забарвлення вживання суспільно-політичної лексики в текстах промов. Наприклад, за допомогою різних програм корпусного аналізу можна визначити частоту вживання слів, які відображають емоційний стан, такі як радість, злість, страх, сум тощо.

Отже, методологія аналізу вживання суспільно-політичної лексики в текстах промов дозволяє отримати багато цікавої інформації про політичний дискурс та його вплив на аудиторію. Наприклад, вона може допомогти визначити, які теми є найбільш актуальними для політичних діячів, які емоції вони спрямовують на аудиторію, які меседжі найбільш ефективні тощо.

Також ця методологія може бути корисною для порівняння різних політичних діячів та їх промов. Наприклад, порівнюючи вживання суспільно-політичної лексики у промовах різних кандидатів на виборах, можна дізнатися, які теми є найбільш популярними серед різних політичних сил, а також як вони намагаються презентувати свої ідеї та програми.

Таким чином методологія аналізу вживання суспільно-політичної лексики в текстах промов є важливим інструментом для вивчення політичного дискурсу та оцінки його впливу на аудиторію. Вона дозволяє отримати багато цікавої інформації про політичний процес та виявити тенденції, що відображають соціально-політичну реальність.

Висновки до розділу 1

Публічне мовлення є процесом, який функціонує в людській взаємодії в будь-якій сфері. Жодна співпраця між людьми не може бути узгоджена без певного виду комунікації. Більше того, існують багато видів публічного мовлення, а саме наукове, медійне, ділове та політичне. До останнього виду публічного мовлення належать політичні промови, які є основою виступів політичних діячів. Будь-який представник державної влади всередині країни чи на міжнародній арені повинен слідувати певним критеріям публічних виступів, а також показати свій авторитет та обізнаність в певних питаннях, саме тому над текстами промов працюють команди талановитих фахівців.

Більше того, для того, щоб дійти певного результату та цілей: від передачі інформації аудиторії до маніпуляцій та стимулювання до дій потрібно підбирати певну суспільно-політичну лексику, яка не тільки була б зрозуміла суспільству, а й показувати серйозність представника влади. Отже, проаналізувати лексичне наповнення текстів промов можна за допомогою ряду методів, а саме використовуючи корпусний та описовий.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ МОВНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОМОВ КИТАЙСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ ДІЯЧІВ

2.1 Лексико-стилістичний аналіз текстів промов голови КНР Сі Цзіньпіна

Зазвичай промови для китайських політичних діячів пишуть команди професійних письмових співробітників, що працюють у відповідних відділах інформаційних технологій, міжнародних відносин або прес-служб керівництва Китаю.

Такі команди зазвичай складаються з експертів з різних галузей, які працюють в тісному контакті з політичними діячами і відстежують події, які можуть вплинути на внутрішню та зовнішню політику Китаю. Вони також працюють з китайськими політичними діячами, щоб збирати інформацію про їхні погляди та переконання, що допомагає створювати відповідні промови.

У китайській політиці дуже важливо дотримуватися правильної термінології та граматики, щоб не створювати непотрібних непорозумінь, тому команди письмових співробітників зазвичай мають високу кваліфікацію в галузі китайської мови та літератури.

Сі Цзіньпін є генеральним секретарем Комуністичної партії Китаю з 2012 року та головою Китайської Народної Республіки з 2013 року. Він також є головнокомандуючим збройних сил Китаю, а його вплив у країні дуже великий.

Промови Сі, як правило, відображають головні політичні пріоритети і напрямки розвитку Китаю. Він часто звертається до націоналістичних тем, підкреслюючи значення єдності і стабільності в країні, а також розширення геополітичного впливу Китаю.

Сі Цзіньпін активно підтримує китайську модель “соціалізму з китайськими особливостями”, яка відрізняється від західної демократії та

акцентує увагу на контролі держави над економікою та суспільством. У своїх промовах він також звертається до збереження китайської культури та національної ідентичності.

Останнім часом Сі Цзіньпін зосереджується на досягненні “Китаю-самоосвіти” (China's self-reliance), що означає зменшення залежності Китаю від зарубіжних технологій та іншого іноземного обладнання. Він також підкреслює важливість боротьби з екологічними проблемами та підвищення якості життя для населення Китаю.

Для першого аналізу я обрала текст промови глави китайської держави на зустрічі лідерів “БРІКС”, що відбулася в червні 2022 року. Текст міститься на сайті агенції новин “Xinhua”, яка є державним інформаційним джерелом КНР. Промова складається з двох частин: в першій частині президент Китаю висвітлює загальні проблеми, з якими зіткнувся світ зараз, а також відзначає вклад “БРІКС” у зміцнення міжнародної співпраці. Друга частина промови присвячена конкретним пропозиціям щодо подальшого розвитку співпраці між країнами “БРІКС”. У тексті використовується науковий стиль, що означає використання спеціалізованих термінів, прийомів та понять. Заголовок тексту містить інформацію про тему і мету виступу.

Далі, в тексті використовується метафорична розмовна мова, наприклад: “金砖这艘大船乘风破浪、勇毅前行 – *Jīn zhuān zhè sōu dàchuán chéngfēngpòlàng, yǒngyì qián xíng* – корабель БРІКС пересувається відважно та упевнено борючись з хвилями” та “世界百年未有之大变局 – *Shìjiè bǎinián wèi yǒu zhī dà biànjú* – світ зазнав серйозних змін, небачених за століття”, “中国人讲 “烈火见真金 – *zhōngguó rén jiǎng “lièhuǒ jiàn zhēn jīn”* – китайці кажуть: “Справжнє золото видно у палаючому вогні”. Такі лексичні прийоми автори промов застосували на практиці для того, щоб слухачі не тільки відчували важливість зібрання, а й власну важливість, тобто лідер КНР звертається не тільки до членів конференції, а й народу, тим самим показуючи власну відвертість та близькість та переносючи китайські культурно-історичні особливості крізь слова.

Також у тексті зустрічаються риторичні запитання, які мають на меті активізувати увагу аудиторії та спонукати їх до роздумів: “如果任由这种危险势头发展下去, 世界会更加动荡不安 – *rúguǒ rèn yóu zhè zhǒng wéixiǎn shìtóu fǎ zhǎn xiàqù, shìjiè huì gèngjiā dòngdàng bù'ān* – якщо дозволити цій небезпечній динаміці розвиватися, світ стане ще більш хаотичним та нестабільним”.

Такий стилістичний метод є підвидом маніпуляції, адже надає людям інформацію, яку надалі треба самостійно обдумати та зробити власні, часто неправильні висновки. Також такі прийоми частково можуть бути пропагандистськими.

Загальний тон та мовний стиль тексту промови президента КНР ґрунтуються на формальних та наукових джерелах, що дає відчуття поваги та впевненості в його висловлюваннях.

В тексті використовуються численні повтори та антитези. Наприклад, словосполучення “各位同事 – *gèwèi tóngshì* – дорогі колеги” Сі Цзіньпін повторює двічі під час виступу для повернення уваги до своїх слів.

Ось ряд антитез та повторів, які слухач чує протягом виступу:

- “世界百年未有之大变局 – *shìjiè bǎinián wèi yǒu zhī dà biànjú* – зміна, небачена протягом 100 років” та “前所未有的挑战 – *qiánsuǒwèiyǒu de tiǎozhàn* – виклики, раніше небачені;
- “相互砥砺、合作共赢 – *xiānghù dǐlì, hézuò gòng yíng* – взаємна підтримка, співпраця та виграш для всіх” та “更加全面、紧密、务实、包容的高质量伙伴关系 – *gèngjiā quánmiàn, jǐnmì, wùshí, bāoróng de gāo zhìliàng huǒbàn guānxì* – більш широкі, гарніші, практичніші та більш включаючі партнерські відносини”;
- “维护世界和平与安宁 – *wéihù shìjiè hépíng yǔ ānníng* – збереження світового миру та стабільності” та “制造阵营对抗 – *zhìzào zhènyíng duìkàng* – створення протистоянь між лідерами країн або об'єднань країн”;
- “维护公道、反对霸道, 维护公平、反对霸凌, 维护团结、反对分裂 – *wéihù gōngdào, fǎnduì bàdào, wéihù gōngpíng, fǎnduì bà líng, wéihù tuánjié,*

fǎnduì fēnlìè – збереження справедливості, збереження єдності, протидія розколам” та “共赢而非零和 – *gòng yíng ér fēi líng hé* – виграш для всіх, а не тільки для однієї сторони”;

- “共同、综合、合作、可持续的安全 – *gòngtóng, zònghé, hézuò, kě chíchù de ānquán guān* – спільна, комплексна, кооперативна та стійка до змін концепція безпеки” та “共同应对风险和挑战 – *gòngtóng yìngduì fēngxiǎn hé tiǎozhàn* – спільне протистояння ризикам та викликам”;

Більше того, у тексті виступу слово “国家 – *guójiā* – країна” зустрічається 23 рази, а слово “世界 – *shìjiè* – світ” 6 разів. Це зроблено для того, щоб підкреслити значення певних ідей та понять.

Щодо наповнення суспільно-політичною лексикою, то в тексті промови Сі зустрічаються наступні слова та словосполучення:

- 中华人民共和国主席 – *zhōnghuá rénmín gònghéguó zhǔxí* – Голова Народної Республіки Китай;
- 金砖国家 – *jīn zhuān guójiā* – група країн, що складається з Бразилії, Росії, Індії, Китаю та Південноафриканської Республіки (БРІКС);
- 领导人 – *lǐngdǎo rén* – лідер, керівник;
- 会晤 – *huìwù* – зустріч, нарада;
- 大变局 – *dà biànjú* – велика зміна;
- 多边主义 – *duōbiān zhǔyì* – багатосторонній підхід;
- 强权政治 – *qiángquán zhèngzhì* – політика сили, державний примус;
- 多边框架 – *duōbiān kuàngjià* – багатосторонні рамки;
- 倡议 – *chàngyì* – ініціатива, пропозиція;
- 共同发展 – *gòngtóng fāzhǎn* – спільний розвиток;
- 恐怖主义 – *kǒngbù zhǔyì* – тероризм;
- 网络安全 – *wǎngluò ānquán* – кібербезпека;
- 正义发声 – *zhèngyì fāshēng* – виступати за справедливість;

- 综合、合作、可持续的安全观 – *zònghé hézuò, kě chíxù de ānquán guān* – комплексний, співпрацюючий, стійкий підхід до безпеки;
- 新型安全之路 – *xīnxíng ānquán zhī lù* – новий шлях до безпеки;
- 倡议落地见效 – *chàngyì luòdì jiànxiào* – втілення ініціативи в життя;
- 产业链供应链 – *chǎnyè liàn gōngyìng liàn* – ланцюжок виробництва та поставок;
- 可持续发展 – *kě chíxù fāzhǎn* – сталий розвиток;
- 行政互助协定 – *xíngzhèng hùzhù xiédìng* – угода про адміністративну допомогу;
- 粮食安全 – *liángshí ānquán* – безпека продовольства;
- 气候变化 – *qìhòu biànhuà* – зміна клімату;
- 世界百年未有之大变局 – *shì jiè bǎi nián wèi yǒu zhī dà biàn jú* – великий змінний період, який не бачив світ протягом століть;
- 冷战思维 – *lěng zhàn sī wéi* – холодна війна;
- 强权政治 – *qiáng quán zhèng zhì* – політичні сили;
- 多边主义 – *duō biān zhǔ yì* – багатосторонній підхід;
- 霸道 – *bà dào* – деспотичний;
- 霸凌 – *bà líng* – знущання;
- 联合国 – *lián hé guó* – Організація Об'єднаних Націй;
- 全球安全倡议 – *quán qiú ān quán chàng yì* – ініціатива з глобальної безпеки;
- 全面、紧密、务实、包容的高质量伙伴关系 – *quán miàn, jǐn mì, wù shí, bāo róng de gāo zhì liàng huǒ bàn guān xì* – високоякісні партнерські відносини, які є всеосяжними, тісними, практичними та відкритими.

Загалом, промови Сі Цзіньпіна на різних видах конференцій та виступів є важливим джерелом інформації про напрямки розвитку Китаю та його головні політичні пріоритети на світовій арені.

2.2 Лексичне наповнення текстів промов міністра закордонних справ Ван Ї

Ван Ї є державним радником і міністром закордонних справ Китаю з 2013 року. Він має значний вплив на зовнішню політику Китаю та займає вагомую роль у відносинах міжнародної співпраці.

Як міністр закордонних справ Китаю, Ван Ї виступає з численними промовами, які мають свої особливості. Основні риси його промов наступні:

- Відкритість.

Ван Ї відомий своєю здатністю висловлювати власну думку відкрито та без прикрас. Він не боїться ставити складні теми та не уникає гострих питань.

- Принциповість.

Ван Ї ставить себе на сторону тих принципів, які вважає важливими для Китаю, і захищає їх незалежно від того, як складна ситуація.

- Інтернаціоналізм.

Він активно сприяє зміцненню відносин між Китаєм та іншими країнами, підтримуючи інтернаціональний підхід до співпраці.

- Розвиток економіки та міжнародної безпеки.

Ван Ї активно займається розвитком економічних відносин між Китаєм та іншими країнами, підкреслюючи важливість економічної співпраці для забезпечення стабільності та зростання. Міністр зосереджується на забезпеченні міжнародної безпеки, включаючи питання ядерної небезпеки, боротьбу з тероризмом та злочинністю, а також на зміцненні співпраці у цих напрямках.

Для аналізу лексичного наповнення промови Ван Ї, я обрала його виступ-привітання, яке було виголошене на засіданні з метою обговорення та обміну думками щодо вивчення та застосування доктрини зовнішньої політики КНР, яка називається "Доктрина зовнішньої політики Сі Цзіньпіна".

Протягом його виступу найбільш виразними були наступна суспільно-політична лексика:

- 中华民族伟大复兴 – *zhōng huá mín zú wěi dà fù xīng* – велике відродження китайської нації. Це є головною метою китайської політики, оскільки Китай був колись однією з найпотужніших країн у світі, а тепер має на меті повернути собі свою колишню славу.

- 中国特色社会主义 – *zhōng guó tè sè shè huì zhǔ yì* – соціалізм з китайськими особливостями, який є основною політичною ідеологією Китаю.

- 党中央 – *dǎng zhōng yāng* – центральний комітет Китайської комуністичної партії. Він є найвищим органом управління партією.

- 四个意识 – *sì gè yì shí* – чотири основних поняття, які були встановлені в китайській політиці, а саме: політична свідомість, свідомість національної безпеки, свідомість наукової та технічної інновації, свідомість про соціальний розвиток.

- 外交思想 – *wàijiāo sīxiǎng* – зовнішньополітична ідеологія;

- 理论战线 – *lǐlùn zhànxiàn* – теоретичний фронт;

- 宣传战线 – *xiānchuán zhànxiàn* – пропагандистський фронт;

- 外交战线 – *wàijiāo zhànxiàn* – зовнішньополітичний фронт;

- 学思践悟 – *xué sī jiàn wù* – вивчення, розуміння та практичне застосування;

- 坚定信仰者 – *jiāndìng xìnyǎng zhě* – віддані віруючі;

- 政治机关 – *zhèngzhì jīguān* – політичні установи;

- 四个意识 – *sì gè yìshí* – чотири свідомості;

- 四个自信 – *sì gè zìxìn* – чотири впевненості;

- 两个维护 – *liǎng gè wéihù* – два збереження;

- 辩证唯物主义 – *biànzhèng wéiwùzhǔyì* – діалектичний матеріалізм;

- 历史唯物主义 (*lìshǐ wéiwùzhǔyì*) – історичний матеріалізм;

- 世界之变 – *shìjiè zhī biàn* – зміни в світі;

- 时代之变 – *shídài zhī biàn* – зміни в епохах;

- 历史之变 – *lìshǐ zhī biàn* – зміни в історії;

- 动荡变革期 – *dòngdàng biàngé qī* – період турбулентних змін;
- 中国特色社会主义道路 – *zhōngguó tèsè shèhuì zhǔyì dàolù*) - шлях специфічного китайського соціалізму;
- 新型国际关系 – *xīnxíng guójì guānxì* – новий тип міжнародних відносин;
- 一带一路 – *yídài yīlù* – ініціатива “Один пояс, один шлях” для розвитку інфраструктури.

Словосполучення “各位同志，各位朋友，同志们 – *gèwèi tóngzhì, gèwèi péngyǒu, tóngzhìmen* – товариші, друзі, колеги” Ван Ї періодично використовує для того, щоб показати повагу до аудиторії та повернути увагу слухачів до себе.

Текст промови в основному складається з формальної, офіційної суспільно-політичної лексики, яка використовується у політичній сфері і є стандартним діловим наповненням промов даного рівня. Це, зокрема, такі слова та вислови, як: “习近平外交思想 – *xíjìnpíng wàijiāo sīxiǎng* – доктрина зовнішньої політики Сі Цзіньпіна”, “中华民族伟大复兴 – *zhōnghuá mínzú wěidà fùxīng* – велике оновлення нації Китаю”, “中国特色社会主义 – *zhōngguó tèsè shèhuì zhǔyì* – соціалізм китайського стилю”, “世界舞台 – *shìjiè wǔtái* – світова арена”, “原创性外交战略策略 – *yuánchuàng xìng wàijiāo zhànlüè cèlüè* – оригінальні стратегії зовнішньої політики”, “中国智慧 – *zhōngguó zhìhuì* – китайська мудрість”, “根本遵循和行动指南 – *gēnběn zūnxún hé xíngdòng zhǐnán* – основні принципи та директиви дій” та інші.

Стиль промови є формальним, офіційним та монотонним. Автори використовують однорідні конструкції та повторюють одні й ті ж ідеї в різних формах, щоб забезпечити зрозумілість та влучність своїх інтересів та захищати міжнародний порядок на основі права, створювати нові типи міжнародних відносин, побудованих на принципах взаємовигоди, рівноправності та взаємного поваги, здійснювати культурну дипломатію та зміцнювати міжнародне співробітництво в області науки, технологій та інновацій.

Загалом ім'я Голови КНР “习近平– *xíjìnpíng* – Сі Цзіньпін” було вжито 68 разів, що підкреслює велику повагу міністра закордонних справ до нього. Текст також містить елементи політичної пропаганди, адже підкреслюється вага ролі Китаю у світовій політиці та високий ступінь розвитку китайської економіки та ідеологічні комуністичні мотиви. “社会 – *shèhuì* – суспільство” було вжито 14 разів, “思想 – *sīxiǎng* – думка, ідеологія” – 57 разів, а “历史 – *lìshǐ* – історія” зустрічалося 15 разів, що в контексті промови показує силу пропаганди та ідеологічний стиль виступів представників держави.

Слово “发展 – *fāzhǎn* – розвиток” зустрічалося 16 разів, а “之变 – *zhī biàn* – зміна” 4 рази, що дає розуміння, що світ не стоїть на місці та розвивається, а зміни відбуваються в кожній сфері суспільної та політичної діяльності.

Загальний стиль тексту є офіційним, формальним, декларативним і виразним. Вживання різноманітних термінів та спеціальної лексики дає тексту науково-технічний характер. Використання конструкцій типу “习近平外交思想 – *xíjìnpíng wàijiāo sīxiǎng*” і “新时代中国特色社会主义思想 – *xīn shídài zhōngguó tè sè shèhuì zhǔyì sīxiǎng*” підкреслює авторитетність та значущість ідей, які описуються в тексті.

Текст даної промови спрямований на підтримку китайського лідерства та підкреслення значущості Китаю у міжнародних відносинах.

Загалом, Ван Ї відіграв важливу роль у зовнішній політиці Китаю та його глобальному впливі, працюючи над підтримкою співпраці з іншими країнами та забезпеченням стабільності у світі.

2.3 Порівняльний аналіз новорічних промов Сі Цзіньпіна та Ван Ї

Новорічні промови китайських діячів, зазвичай, відрізняються від промов, які вони дають на інших публічних заходах. Тексти виступів містять більше культурних і релігійних елементів, оскільки Новий рік у Китаї має велике значення у народній культурі. Промови зазвичай звертаються до історії і

традицій Китаю, а також до досягнень країни у минулому році та до планів на майбутнє. Діячі зазвичай використовують цю нагоду для того, щоб привітати громадян зі святом, передати їм свої побажання і надихнути їх на подальші досягнення. Промови також можуть містити елементи підтримки влади та національної єдності.

На практиці можна спостерігати великий культурний вплив на написання текстів промов як у виступах Сі Цзіньпіна, так і Ван Ї. Кожен з них використовує велику кількість “成语 - *chéngyǔ* - чен'юїв” та метафор, які певним чином вказують на довголітню історію країни та могутність культурної спадщини. Наприклад, у своїй новорічній промові вже в 2023 році, голова КНР Сі Цзіньпін використовує такі рядки: “历史长河波澜壮阔，一代又一代人接续奋斗创造了今天的中国。 *Lìshǐ cháng hé bōlánzhuàngkuò, yīdài yòu yīdài rén jiēxù fèndòu chuàngzàole jīntiān de zhōngguó.* Довга річка історії чудова, і покоління людей продовжують боротися за створення сучасного Китаю”.

Сі Цзіньпін завжди починає свої виступи зі звернення до народу, роблячи це в доволі поважному величному форматі: “我为中国人民迸发出来的创造伟力喝彩。 *Wǒ wéi zhōngguó rénmín bèngfā chūlái de chuàngzào wěilì hècǎi.* Я аплодую творчій силі китайського народу”.

Ван Ї, в свою чергу, надає більше конкретики та фактів про минулий рік та досягнення країни на міжнародній арені на всередині держави, ділиться планами на майбутній рік та подає інформацію як міністр закордонних справ, який виконує свою роботу, а не як власне президент держави.

У рядках промови обох державних політичних діячів ми бачимо схожі звертання до народу такі, як “尊敬的各位使节、各位代表、各位朋友 - *zūnjìng de gèwèi shǐjié, gèwèi dàibiǎo, gèwèi péngyǒu* - шановні посланці, представники та друзі”.

Також, у своєму новорічному зверненні вже колишній міністр закордонних справ цитує слова голови КНР Сі Цзіньпіна та продовжує власну промову спираючись на його думки та ідеологію: “正如习近平主席指出，中国共产党是

为中国人民谋幸福的党，也是为人类进步事业奋斗的党。在新的一年里，中国将继续高举人类命运共同体的旗帜，与一切热爱和平正义的国家携手共进，为维护世界的和平与繁荣作出新的更大贡献。*Zhèngrú xijìnpíng zhǔxí zhǐchū, zhōngguó gòngchǎndǎng shì wéi zhōngguó rénmín móu xìngfú de dǎng, yěshì wéi rénlèi jìnbù shìyè fèndòu de dǎng. Zài xīn de yī nián lǐ, zhōngguójiāng jìxù gāojǔ rénlèi mìngyùn gòngtóngtǐ de qízhì, yǔ yīqiè rè'ài hépíng zheng yì de guó jiā xiéshǒu gòng jìn, wèi wéihù shìjiè de hépíng yǔ fánróng zuòchū xīn de gèng dà gòngxiàn.* Як зазначив Президент Сі Цзіньпін, Комуністична партія Китаю (КПК) - це партія, яка працює заради щастя китайського народу і бореться за прогрес людства. У новому році Китай буде продовжувати високо тримати прапор спільноти людської долі, працювати пліч-о-пліч з усіма країнами, які люблять мир і справедливість, і робити нові і більші внески в підтримання миру і процвітання в усьому світі”.(习近平, 2022).

У текстах промов слухачі обов'язково чують новини про Китай на міжнародній арені, важкий шлях Китаю в боротьбі з коронавірусом, про нові реформи та закони та про функціонування Комуністичної Партії. Для оголошення ряду таких фактів над промовами працюють команди з найкращих радників та перекладачів політиків, які разом вирішують як правильно подати інформацію суспільству та які стилістичні прийоми використати. Саме для цього вони використовують різну лексику на суспільно-політичну тематику, аби зберігати близькість з цільовою аудиторією та передати важливість та серйозність даних виступів.

Висновки до розділу 2

Використання суспільно-політичної лексики в промовах китайських політичних діячів має кілька цілей.

По-перше, така лексика є важливим засобом формування і підтримки національної єдності та ідентичності.

По-друге, використання суспільно-політичної лексики в промовах підвищує авторитет та статус політичного діяча. Вона свідчить про його знання і розуміння важливих політичних питань, а також про його здатність до високопрофесійної роботи та лідерства.

По-третє, використання такої лексики може мати психологічний ефект на аудиторію, стимулюючи їх до розуміння та взаємодії з політичною системою.

На практиці, ми дослідили, що авторитет та розуміння ситуації є тими речами, які політичні діячі хочуть зберегти навіть в текстах власних промов. Так ми перевірили, що під час різних виступів промови насичені різними лексичними, метафоричними зворотами, лексика підібрана чітко та завжди відповідає темі конференції чи зібрання. Ми дослідили, що насамперед на політичних з'їздах та засіданнях промови більше наповненні політичною лексикою, а на виступах з приводу певного свята лексика відповідає суспільним нормам та зосереджена на ширше коло аудиторії. Більше того, цей ряд суспільно-політичної лексики підібраний на основі багаторічної практики та переносячи крізь себе багаторічну історію та культуру китайського народу, часто вносячи в лексичне наповнення частини ідеологічної пропаганди та маніпуляції.

ВИСНОВКИ

Публічне мовлення відіграє дуже важливу роль в суспільно-політичному житті. Цей інструменти комунікації дозволяє політикам, громадським діячам та звичайним людям донести свої ідеї та погляди до широкої аудиторії.

Політичне публічне мовлення не тільки інформує громадськість про найважливіші події в країні та світі, але й впливає на формування думок та поглядів людей на різноманітні питання, такі як економіка, політика, соціальні проблеми, міжнародні відносини тощо.

Політичне та інші види публічного мовлення також є важливим інструментом для забезпечення демократії та підтримки прав на свободу слова та висловлювання.

Отже, роль публічного мовлення в світі є незаперечною, і її значення буде залишатися важливим у майбутньому, поки люди зберігатимуть свою потребу в інформації, висловлюванні своїх думок та здатності спілкуватися між собою.

Ми дослідили велику кількість лексики на основі текстів промов китайських політичних діячів, а саме Голови КНР Сі Цзіньпіна та колишнього міністра закордонних справ КНР Ван Ї. Під час роботи було зроблено висновок, що жоден політичний діяч не може обійтись без власної команди фахівців, які допоможуть йому професійно та влучно викласти свої думки в промові під час виступів.

Наша робота була досліджена на основі промов китайських політичних діячів, текст яких був опублікований на державному сайті новин.

Отже, аналізуючи суспільно-політичну лексику в промовах даних політичних діячів, ми можемо окреслити головні аспекти стилістичного та лексичного наповнення текстів, а саме:

- Підвищена увага до китайської ідентичності та культурних цінностей. Сі Цзіньпін акцентує увагу на важливості збереження китайської культурної спадщини та відстоюванні китайських інтересів на міжнародній арені.

- Безкомпромісність у питаннях територіальної цілісності Китаю. Сі Цзіньпін підкреслює, що будь-які спроби відокремлення Тайваню від Китаю або підтримки територіальних претензій до Китаю з боку інших держав будуть зустрічатися з найсуворішими заходами захисту національної безпеки.

- Акцент на розвитку науки та технологій. Сі Цзіньпін віддає велику увагу розвитку високотехнологічних галузей, таких як інформаційні технології, штучний інтелект, космічна техніка тощо, які він вважає ключовими для розвитку китайської економіки та підвищення конкурентоспроможності Китаю на світовій арені.

- Політична стабільність та реформи. Сі Цзіньпін акцентує на важливості збереження політичної стабільності Китаю та вирішенні соціальних та економічних проблем через проведення реформ у різних галузях.

У свою чергу, Ван Ї притримується таких самих ідеологій, цитує та підтримує Голову КНР та зазначає схожі ідеї в своїх виступах.

Однак, порівнюючи ці дві політичні постаті, ми робимо висновок, що Сі Цзіньпін виступає саме як очільник держави, розповідає про злети та падіння, вживаючи багато метафор та антитез, часто вживає саме звертальні звороти до аудиторії, таким чином намагаючись показати близькість президента та суспільства. Ван Ї в своїх промовах окреслює чітку ситуацію в країні та поза її межами, надає стисло інформацію та загалом постає перед слухачами саме як один з представників країни на міжнародній арені, в минулому будучи міністром закордонних справ, а тепер діючим членом партії.

Ми досягли мети, яку ставили перед початком дослідження, а саме зробили корпусний аналіз наповнення промов суспільно-політичною лексикою та дійшли до висновків, що політична промова – це спосіб впливу на суспільство, надання власних ідейних наративів аудиторії та вид маніпуляції. Навіть в звичайних привітальних виступах ми зустріли багато політичної лексики та ідеологічних, комуністичних понять.

В результаті проведеного дослідження, я дійшла висновку, що суспільно-політична лексика важлива не тільки для точної передачі думок крізь слова, а й відіграє роль в будь-якій сфері життя.

摘要

学年论文的题目是“中国政治家演说文本中的社会政治话题词汇”。公共广播是一个谁也离不开的过程。每天，人们都在相互交流，因此也是公共话语的当事人。公共广播的类型之一是政治言论。每一位优秀的政治家都应该能够在公共场合发言，并很好地表达自己的想法。公开演讲可以帮助人们找到共同语言、创建联合企业、销售和购买东西。

为此，有一个包含许多政治术语的特殊词汇，被演讲稿作者用来支持政治家的可信度并以高质量的方式呈现信息。本研究的目的是分析习近平和王毅讲话中的政治和社会词汇。我们这样做，发现即使在祝贺的节日讲话中也有政治词汇。因此，我们得出结论，中国政治家非常重视他们国家的历史和文化过去，经常提及他们自己的意识形态，有时还会操纵人民。这些演讲的词汇内容包括历史过去和现状词汇、今天中国的发展词汇、国际合作词汇和战胜冠状病毒的词汇。

习近平在讲话中经常向群众讲话，讲中国在他执政的岁月里取得的成就，讲改革和规划，讲未来。同时，他使用与他的权威和目标相对应的清晰、简洁的词汇。

我认为进行此类研究非常重要，以了解中国人的文化背景，以及政客在多大程度上控制了人民，用普通话来说可以对他们产生影响。

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Акінчиць, Н.Г. (2007). Політичний дискурс як об'єкт наукового аналізу. Культура народів Причорномор'я.
2. Бацевич, Ф.С. (2004). Основи комунікативної лінгвістики. Київ: Академія.
3. Білецький, А. О. (1966). Основні методи дослідження в сучасному мовознавстві. Методологічні питання мовознавства. Київ.
4. Бірта, Г. О., & Бургу, Ю. Г. (2014). Методологія і організація наукових досліджень: навч. посіб. Київ: Центр учб. л-ри.
5. Боярова, Л. (1996). Мовна норма і термінологія. Мовознавство. Харків.
6. Голянич, М.І. (2001). Відображення процесу перебудови в мові. Дивослово.
7. Грищенко, І.М., Григоренко, О.М., Борисейко, В.А. (2001). Основи наукових досліджень: навч. посібник. Київ: КНТЕУ.
8. Косенко, Т. О. (2001). Публічне мовлення у сфері масової комунікації. Проблеми семантики слова, речення та тексту. Збірник наукових праць. Київ: Центр учб. л-ри.
9. Кочерган, М.П. (2003). Загальне мовознавство. Київ.
10. Логунова, М. (2007). Значення політичних комунікацій у здійсненні державного управління. Персонал, (11).
11. Нагорна, Л. (2005). Політична мова і мовна політика. Діапазон можливостей політичної лінгвістики. Київ: Світогляд.
12. Олещук, П. (2014). Теоретичні засади аналізу політичних наративів як засобу дослідження політичного дискурсу.
13. Остапенко, М. (2012). Політична комунікація: теоретичні аспекти дослідження. Політичний менеджмент, (3), 135–144.

14. Панько, Т.І., Кочан, І.М., Мацюк, Г.П. (1994). Українське термінознавство. Львів: Світ.
15. Петренко, В. (2007). Політична мова як предмет наукового дослідження. Політичний менеджмент.
16. Плотницька, І.М., Левченко, І. М. (2011). Ораторське мистецтво. Київ: НАДУ.
17. Приходько, А.М. (2008). Концепти і концептосистеми в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики. Запоріжжя: Прем'єр.
18. Селіванова, О.О. (2008). Сучасна лінгвістика: напрями і проблеми: Підручник. Полтава: Довкілля-К.
19. Серажим, К. (2002). Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність (на матеріалах суч. газетн. публіцистики): монографія. Київ.
20. Шевченко, І.С. . (2005). Дискурс як когнітивно-комунікативний феномен: колект. моногр. Харків: Константа.
21. Штерн, І.Б. (1998). Вибрані топіки та лексикон сучасної лінгвістики. Київ: Арттек.
22. Ю. Левенець (ред.), Ю. Шаповал (ред.). (2011). Політична енциклопедія. Київ: Парламентське видавництво.
23. Van Dijk, T. A. (1988). News as Discourse. Hillsdale: Lawrence Erlbaum.
24. Xi, Orwell and the language of Chinese politics. (n.d.). www.lowyinstitute.org. Retrieved April 30, 2023, from <https://www.lowyinstitute.org/the-interpreter/xi-orwell-language-chinese-politics>
25. 国家主席习近平发表二〇二三年新年贺词. (n.d.). jhsjk.people.cn. Retrieved April 30, 2023, from <http://jhsjk.people.cn/article/32597789>
26. 外交部长活动_中华人民共和国外交部. (n.d.). April 30, 2023 https://www.mfa.gov.cn/web/wjbxhd/202201/t20220129_10636718.shtml
27. 习近平在金砖国家领导人第十四次会晤上的讲话（全文）. (n.d.). jhsjk.people.cn. April 30, 2023 from <http://jhsjk.people.cn/article/32454893>

28. 习近平主席十年新年贺词金句. (n.d.). Jhsjk.people.cn. Retrieved April 30, 2023, from <http://jhsjk.people.cn/article/32597797>
29. 学思践悟习近平外交思想 坚守新时代外交使命担当_中华人民共和国外交部 . (n.d.). Wwww.fmprc.gov.cn. Retrieved April 30, 2023, from https://www.fmprc.gov.cn/wjbz_673089/zyjh_673099/202207/t20220724_10726872.shtml
30. 习近平给《文史哲》编辑部全体编辑人员回信。发布时间：2021-05-11。 <http://jhsjk.people.cn/article/32099516>